

jeg tror vi maa komme til, vil det vise sig, om der findes en saadan Forhandlingsvillighed ogsaa indenfor Lægestanden, at vi kunne naa til en frivillig Ordning. Kunne vi ikke det, er det klart, at det bærer hen til et af to, enten den rene Fastsættelse af Takster fra Indenrigsministeriets Side eller ogsaa det socialdemokratiske Forslag: en Masse Kredslæger over hele Landet.

Ordføreren for Forslagsstillerne (*Valdemar Olsen*): Naar jeg i Gaar stillede det Spørgsmaal til det ærede Medlem fra Odder (Hegelund-Lange), om han vilde være med til faste Takster, var det, fordi jeg syntes paa dette Punkt at skimte en Uoverensstemmelse mellem det ærede Medlem fra Assens (Berntsen) og det ærede Medlem fra Odder. Det ærede Medlem fra Assens erklærede klart og tydeligt, at han var klar til at gaa med til, at der blev fastsat bestemte Takster for Lægehonorar i Sygekasserne, hvorimod det ærede Medlem fra Odders Udtalelser ikke gik i samme Retning. Det viser sig altsaa ogsaa her ved det Svar, som det ærede Medlem fra Odder nu har givet, at der er Uoverensstemmelse mellem de to ærede Medlemmer til Trods for, at begge de to ærede Medlemmer hver for sig erklærede, at de vare enige i denne Sag. Nu høre vi altsaa, at det ærede Medlem fra Odder paa sit Partis Vegne erklærer, at han ikke, i hvert Fald ikke i første Omgang, vil være med til faste Takster, men vil være med til at overveje, hvorvidt der kan skabes noget i Retning af Voldgift paa Spørgsmaalet om Lægehonorar.

Det ærede Medlem fra Odder (Hegelund-Lange) hævdede endvidere, at vi meget vel her i København kunde skaffe os saadanne Hjælpekasser som dem, man har paa Landet, og som have den Opgave at bispise fattige syge, naar de trænge dertil. Jeg skal gøre det ærede Medlem opmærksom paa, at det naturligvis ikke er saa nemt at skabe Hjælpekasser i København som i det Sogn, det ærede Medlem repræsenterer; der er meget stor Forskel. Det er en meget vanskelig Opgave at skabe Hjælpekasser i København i den Forstand, som man har det paa Landet, paa Grund af Byens betydelige Størrelse. Der er imidlertid Kræfter i Bevægelse for at forsøge paa at gøre det, og naturligvis maa vi arbejde hen derimod. Men Sagen er ikke løst endnu, og derfor siger jeg, at saadan som Forholdet nu en Gang er, er det nødvendigt og betimeligt, at der indføres en

eller anden Lovbestemmelse, hvorefter fattige syge kunne faa Mad, naar Lægen erklærer, at det er det, Patienten trænger til.

Formanden: Folketingsmanden for Aarhus Amts 1ste Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Hegelund-Lange: Jeg vil gerne have Lov at rette det Kontraspørgsmaal til det ærede Medlem, om der ikke i København findes Understøttelsesforeninger af samme Art som dem paa Landet, og som faa deres Udgifter refunderede af Staten i samme Forhold? Det er maaske nærmest formelle Uoverensstemmelser, der her ere til Stede. Thi hvad skulde der være i Vejen for, at disse Understøttelsesforeninger kunde opfatte det som deres Hovedopgave at yde Understøttelse i saadanne sjældne periodiske Trangtilfælde, som der her kan blive Tale om?

Ordføreren for Forslagsstillerne (*Valdemar Olsen*): Det er ganske rigtigt, at der eksisterer en københavnsk Understøttelsesforening, og at den vel ogsaa sagtens hjælper mange fattige Mennesker, men den Ordning, som det ærede Medlem (Hegelund-Lange) paastaar findes i hans Sogn, hvorefter Lægen kan beordre Mad til de fattige syge, som trænge dertil. . . (*Hegelund-Lange*: Det sagde jeg ikke) . . . kan anbefale . . . (*Hegelund-Lange*: Kan henvende sig til) . . . altsaa kan henvende sig til Hjælpekassen for at faa Mad til saadanne syge, eksisterer ikke i København, heller ikke i den københavnske Understøttelsesforening. Skal man have Hjælp af den, maa man gaa en lang og trang Vej, der fordres Skema, Anbefalinger, Under søgelser o. s. v., forinden de vedkommende kunne faa Hjælp fra denne Forening, og den egner sig ikke til den Slags Understøttelser, som det ærede Medlem omtalte for sit Sogns Vedkommende.

Da ikke flere forlangte Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Hegelund-Lange: Jeg tillader mig at foreslaa, at Lovforslaget henvises til et Udvalg paa 15 Medlemmer.

Uden Forhandling og Afstemning
vedtoges dette Forslag.